

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΚΡΙΑ ΓΕΝΕΙΑΔΑ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ.

Το παραμύθι αυτή τη φορά έρχεται από την μακρινή Ρωσία τότε που ο κόσμος του θεού ήταν γεμάτος με μάγους και ξωτικά, ζώα με ανθρώπινη λαλιά αλλά και ποτάμια μέσα στα οποία ήταν χτισμένα παλάτια ολόκληρα με βασιλιάδες και βασίλισσες.

Τότε λοιπόν σε ένα βασίλειο που ανήκε σε μια αυτοκρατορία, πολύ πιο πέρα από τις γαλάζιες θάλασσες και πολύ πίσω από τα ψηλά βουνά, ζούσε ένας τσάρος που τον έλεγαν Γεριμέι. Είχε μάλιστα και παρατσούκλι ο τσάρος αυτός. Τον φώναζαν: “Γεριμέι με την μακριά γενειάδα”, μια που είχε μια μακριά, πολύ μακριά γενειάδα. Ο Γεριμέι λοιπόν, ζούσε με την τσαρίνα του, την Λαρίσα, σ’ ένα όμορφο παλάτι.

Η ζωή τους κυλούσε ήρεμα μα βαρετά, μια που δεν είχαν παιδιά να τους δώσουν χαρά και ενδιαφέρον.

Μια μέρα συζητώντας με τους συμβουλάτορες του και τον γελωτοποιό του ο Γεριμέι, κατάλαβε ότι δεν κυβερνούσε καλά το βασίλειο του μια που κανείς δεν ήξερε πόσοι ήταν οι κάτοικοι της χώρας, πόσα τα σπίτια, πόσα τα ζωντανά.

- Να κάνουμε απογραφή! πρότεινε ο γελωτοποιός.

Έτσι κι έγινε. Μόλις τέλειωσε η απογραφή στην πρωτεύουσα, η Λαρίσα, η τσαρίνα, ήρθε να πει κάτι στον άντρα της, όμως εκείνος βιαζόταν τόσο πολύ που δεν κάθισε να την ακούσει γιατί ήθελε να κάνει απογραφή και σε όλη την περιφέρεια του βασιλείου του!

Πέρασε καιρός. Τέλειωσε και η απογραφή στην περιφέρεια και χαρούμενος ο τσάρος έκανε ένα μεγάλο γλέντι. Πάνω εκεί που γλεντούσε χωρικοί έφεραν φαγητά και φρούτα να κεράσουν το βασιλιά και το επιτελείο του. Τελειώνοντας το φαΐ, ο τσάρος πήρε να φάει και ένα κατακόκκινο μήλο. Όμως ύστερα από λίγο δεν αισθάνθηκε καλά. Χωρίς να σκεφτεί, πέταξε το μήλο που περίσσεψε, σ’ ένα πηγάδι που ήταν εκεί κοντά. Τότε, μέσα από το πηγάδι, ακούστηκε μια φωνή.

-Ε.....

Έσκυψε στο πηγάδι να δει από που ακούστηκε η φωνή και τότε κάποιος, μέσα από το πηγάδι, του τράβηξε την μακριά γενειάδα.

-Γιατί πέταξες το σκουπίδι σου μέσα στο πηγάδι μου; ρώτησε άγρια.

-Δεν ήθελα να φάω άλλο και το πέταξα. (είπε ο τσάρος.)

- Θα σ’ άρεσε εσένα να πετάνε σκουπίδια μέσα στο παλάτι σου;

- Όχι βέβαιαάφησε με τώρα.

- Δεν θα σε αφήσω, αν δεν μου δώσεις κάτι , που δεν ξέρεις ότι έχεις. (του είπε η φωνή).
- Μα δεν υπάρχει κάτι που να μην ξέρω ότι το έχω . Μόλις τελείωσα την απογραφή, (απάντησε ο τσάρος).
- Τόσο το καλύτερο για σένα. Πρόσεξε όμως! Αν αποδειχτεί ότι έχεις κάτι, που δεν ξέρεις ότι το έχεις, τότεθα μου το δώσεις. Αλλιώς θα σε βρει μεγάλο κακό.
- Άφησε με και θα στο δώσω, στο υπόσχομαι, φώναξε ο τσάρος.
- Πολύ ωραία (είπε η φωνή και άφησε την τη γενειάδα του) Τρομοκρατημένος και φοβισμένος ο τσάρος ήθελε να γυρίσει το γρηγορότερο κοντά στην όμορφη Λαρίσα του. Φτάνοντας στο παλάτι , είδε την γυναικά του να κρατάει ένα μωρό και όλες τις υπηρέτριες να τον περιτριγυρίζουν χαρούμενες , δίνοντας του ευχές.
- Να μας ζήσει, Γερμεί, είναι το δικό μας μωρό, είπε η Λαρίσα.
- Μα εγώ δεν ήξερα ότι το έχω, ψέλλισε ο τσάρος και λιποθύμησε.
- Λιποθύμησε από την χαρά του, σκέφτηκαν όλοι. Τόσα χρόνια ονειρευόταν ένα διάδοχο.